

จากนั้นพระเยซูได้ไปทั่วแถบกาลิลี มีฝูงชนจำนวนมากมาหาพระองค์ พวกเขาได้พาคนที่เจ็บป่วยหรือพิการ รวมไปถึงคนที่ตามองไม่เห็น คนเดินไม่ได้ คนที่หูหนวก คนเป็นใบ้พูดไม่ได้ และพระเยซูทรงรักษาพวกเขา

พระเยซูรู้สึกสงสารพวกเขา สำหรับพระเยซูคนเหล่านี้เป็นเหมือนแกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง พระองค์ไม่ได้แนะนำให้พวกเขาไปปรึกษาพิธีสับบาซันหรือรักษากฎที่ยากเย็น พระองค์เพียงสนใจเรื่องความรัก

พระเยซูกล่าวว่าบัญญัติข้อแรกที่สำคัญที่สุด คือการมีความรัก “รักองค์พระผู้เป็นเจ้าสุดจิต สุดใจและสุดความคิดของเจ้า” ข้อที่สองก็ “เช่นกัน” เกือบเท่าเทียมกัน และเกือบเหมือนกัน คือ “รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” (มัทธิว 22:37-39)